

1. Ó, Jé - zus, ár - va csend - ben az aj - tón kí - vül állsz,
 Be - jön - nél már, de né - mán kulcs - for - du - lás - ra vársz.
 Mi mond - juk, hogy mi - énk vagy, te vagy a név, a jel:
 Ó, szé - gyen, hogy te légy az, a - ki - nek vár - ni kell.

2. Ó, Jézus, most kopogtatsz, sebhelyes még a kéz;
 Könnymarta kedves arcod oly búsan intve néz.
 Ó, áldott, drága jószág, mely ennyit tűrve vár!
 Ó, bűnök szörnyű bűne, mely téged így kizár!

♩: Jel 3,20 alapján W. W. How – Áprily Lajos

♪: Walesi dallam

📖: Ref. Énekeskönyv – 457.

3. Ó, Jézus, szólsz, s a szívhez a szó szelíden ér:
 „Így bánysz velem? - teérted hullt testemből a vér!”
 Bús szégyennel behívunk, az ajtónk nyitva már.
 Jöjj, Jézus, jöjj, ne hagyj el, a szívünk várva vár.